

Návštěva Kokořínské zoo

Minulý týden jsme navštívili Kokořínskou zoo. Kamarádi mě varovali, že tam mají převážně jen obtížný hmyz. My jsme si však její návštěvu užili. Místní komáři nám nejenže nepili krev, ale dokonce nám pomáhali s orientací mezi jednotlivými pavilony. To bylo opravdu potřeba, protože v Kokořínské zoo jsou zvířata v pavilonech různě pomíchaná a není jednoduché najít ta, která hledáte.

Skoro celou plochu pavilonu, který jsme navštívili jako první, tvořilo jezírko. Všechna zvířata v něm žila spokojeně a v míru (to jsme ještě nevěděli, že toto není v Kokořínské zoo pravidlem). Líbili se nám hlavně delfíni vesele skákající z vody.

Ve druhém pavilonu jsme si nejdříve mysleli, že se jedná o pavilon tlustokožců a že tento bude výjimkou z tradičního uspořádání Kokořínské zoo, kdy zvířata v jednom pavilonu nemají skoro nic společného. Potom jsme si ale povšimli brodivých ptáků u jezírka a naše teorie tak rychle vzala za své.

Architekt dalšího pavilonu byl pravděpodobně blázen, nebo to možná byla chyba neschopných ošetřovatelů. Menší části obyvatel se asi mohl život v obrovské vodní nádrži líbit, ale že suchozemské šelmy musí celý den plavat? To je přece týrání zvířat!

V dalším pavilonu se už míchání zvířat projevilo jako zásadní chyba. Zdejší šelmy totiž zakously všechny vodní ptáky, a když jsme tam dorazili, právě je trhaly na kusy. Nebyl to pěkný pohled. Naštěstí se zbylí obyvatelé pavilonu bezpečně ukryli do větví stromů, odkud s obavami pozorovali osud svých spolubydlících.

V dalším pavilonu jsme nepobyli moc dlouho. Neustávající štěkot totiž rozrušil místní slony, kteří se pak snažili prorazit plot svého výběhu. Neotáleli jsme a raději rychle odešli. Setkání s rozrušeným slonem jistě nebude příjemný zážitek.

Ještě v šoku z událostí v předchozích pavilonech jsme pokračovali do dalšího. V něm bylo oddělené terárium, rybníček a výběh s tlustokožci. Uklidnění, že tady se příhoda ze čtvrtého pavilonu opakovat nebude, jsme začali hledat tvora v teráriu. Po půl hodině neúspěšného hledání jsme zklamaně odešli pryč, aniž bychom ho zahlédli.

Pak už se ale začalo stmívat a my museli jít domů. Škoda, zbylé pavilony si budeme muset prohlédnout až při nějaké další návštěvě. V zoo se mi i přes nedostatky v její organizaci celkem líbilo, jenom mi přišlo divné, že do každého pavilonu by se pohodlně vešlo ještě jedno zvíře navíc.